

ת"פ 60005/07/21 - מדינת ישראל נגד אדם ג'בארין, סעיד אבו הלאל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 60005-07-21 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט אינאס סלאמה המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. אדם ג'בארין 2. סעיד אבו הלאל (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים שלפניי הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן (כא/2), בביצוע מספר עבירות, כדלקמן:

הנאשם מס' 1 (להלן: "**הנאשם 1**") הורשע בביצוע העבירות הבאות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 2332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); פירוק רכב - עבירה לפי סעיף 413ד(ב) + 29 לחוק; הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 + 29 לחוק; חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק, וכן שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 + 29 לחוק.

הנאשם מס' 2 (להלן: "**הנאשם 2**") הורשע בביצוע העבירות הבאות: סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 2332(2) + 31 לחוק; פירוק רכב - עבירה לפי סעיף 413ד(ב) + 29 לחוק; הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 + 29 לחוק; סיוע לחבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 + 31 לחוק, וכן שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 + 29 לחוק.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בנוגע לעונש שייגזר על הנאשמים. בעקבות הסדר הטיעון, וטרם החל שלב שמיעת הראיות, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם והודו כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן

3. על פי כתב האישום המתוקן, שעיקרו יובא להלן, בין הנאשמים קשרי חברות. בבעלות הנאשם 1 רכב עמוד 1

מסוג סוזוקי ג'ימיני שמספרו 9725928 (להלן: "הרכב"). ביום 14.7.2021, בסמוך לשעה 14:01, נסעו הנאשמים ברכב, ובהגיעם סמוך לרחוב האסיף בבנימינה, הם נכנסו לשטח עפר ועצרו את הרכב בסמוך לרכב מסוג פורד פוקוס (להלן: "רכב הפורד") שחנה במקום.

4. אותה העת, השוטרים - רפ"ק ולנטין גליון ורס"ב האדי בסיס (להלן בהתאמה: "השוטר גליון" ו-"השוטר בסיס"), נסעו ברחוב האסיף בניידת סמויה (להלן: "הניידת") והבחינו כי אחד הנאשמים התכופף בסמוך לרכב הפורד. הנאשם 2 פירק מרכב הפורד ממיר קטליטי (להלן: "הממיר"), ללא רשות בעליו. זאת בעוד שנאשם 1 נמצא סמוך אליו, ומוודא שאיש אינו מתקרב.

5. בשעה 14:17, הנאשמים יצאו בנסיעה משטח העפר, כשנאשם 1 נוהג ברכב ונאשם 2 יושב לצידו. השוטרים חסמו באמצעות הניידת את נתיב נסיעת הנאשמים, והפעילו אורות כחולים. השוטר בסיס יצא מהניידת כשלראשו כובע משטרה, נופף בידיו וצעק לעבר הנאשמים "עצור משטרה". הנאשמים לא שעו להוראותיו, נסעו לאחור, ואחר כך קדימה כשהם עולים על המדרכה, עוקפים את הניידת ונוסעים בנסיעה מהירה בכביש 652 לכיוון צומת גבעת עדה. זאת בכוונה להימלט ולהפריע לשוטרים במילוי תפקידם או להכשילם בכך.

6. השוטר גליון החל בנסיעה אחרי הרכב, דיווח לשוטרים אור נגר וליה זיסקיס על אודות האירוע, והורה להן לבצע חסימה לרכב סמוך לצומת גבעת עדה. השוטרים חסמו את הכביש באמצעות ניידת סמויה עם אורות כחולים. בהגיע הנאשמים למחסום, ולאחר שהבחינו בשוטרים, נאשם 1 בסיוע נאשם 2, ביצע פרסה על גבי שטח הפרדה בנוי ועלה על המדרכה בנתיב הנגדי. השוטר גליון חסם את נתיב נסיעת הרכב באמצעות הניידת, אך נאשם 1 בסיוע נאשם 2, המשיך בנסיעה ופגע בחזית הניידת, תוך שהוא מסכן את השוטר גליון. בהמשך פנה שמאלה לנתיב הנגדי כשהוא גורר את הניידת עד שהתנגשו במעקה הבטיחות.

7. בשלב זה, כך מתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשמים השליכו את הממיר מחוץ לרכב. זאת על מנת להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין. לאחר מכן, נאשם 1 בסיוע נאשם 2, ביצע פרסה על שטח ההפרדה הבנוי והחל בנסיעה מהירה כשהשוטר גליון נוסע אחרי הרכב. נאשם 1 בסיוע נאשם 2 המשיך בנסיעה מהירה ופרועה, תוך שהוא עוקף רכב מימין, מסכן כלי רכב הנוסעים בכביש וגורם לסטייה מנתיב הנסיעה.

8. אותה העת נהגה עדי נידם (להלן: "עדי") ברכב מסוג סיאט איביזה (להלן: "הסיאט") ברחוב המסילה בבנימינה. נאשם 1 בסיוע נאשם 2, הגיע למקום בנהיגה פרועה, התנגש בסיאט, עקף אותו מימין והמשיך בנסיעה בכביש 652 לכיוון זיכרון יעקב. השוטר גליון נסע כל העת אחרי הנאשמים, פגע אף הוא בסיאט, והמשיך בנסיעה אחריהם, כשהוא מבקש מהשוטר יצחק סבן (להלן: "השוטר סבן") לבצע מחסום בזיכרון יעקב.

9. עוד מתואר בכתב האישום המתוקן כי נאשם 1 בסיוע נאשם 2, המשיך בנסיעה פרועה ובמהירות שאינה פחותה מ-100 קמ"ש, תוך שהוא עוקף רכבים מימין, נוסע בנתיב הנגדי לכיוון הנסיעה, עובר פס הפרדה רצוף, מסכן כלי רכב הנוסעים בכביש וגורם להם לבלום בפתאומיות, לסטות מנתיב הנסיעה ואף לרדת לשולי הכביש ולמדרכה.

10. השוטר סבן ביצע באמצעות ניידת משטרה גלויה והפעלת אורות כחולים, חסימה בכיכר "דרך היקב" בזיכרון יעקב. כשהגיעו הנאשמים למחסום זה, השוטר סבן רץ לכיוון הרכב כשהוא במדים. נאשם 1 בסיוע נאשם 2 עבר לנתיב הנגדי, נסע בניגוד לכיוון התנועה, חלף על פני השוטר סבן, והמשיך בנסיעה פרועה, לרבות תוך עלייה על כיכר תנועה, נסיעה במהירות מופרזת וביצוע עקיפה מסוכנת.

11. בהגיעם לכביש 67, פנה נאשם 1 בסיוע נאשם 2, ימינה לכיוון יוקנעם. השוטר גליון ניסה לעקוף את הנאשמים, אך נאשם 1 בסיוע נאשם 2, ביצע פניות חדות, תוך שהוא מסכן את השוטר גליון. סמוך לצומת בת שלמה השוטר גליון נצמד לרכב עד שהוא נעצר. הנאשמים יצאו מהרכב, החלו לרוץ, עצרו רכב חולף ונכנסו אליו. כעבור מספר רגעים, הם יצאו מרכב זה ונעצרו.

12. בכתב האישום המתוקן מתואר, כי עדי פונתה לבית חולים בעקבות כאבי ראש, צוואר וגב תחתון, ושחררה לביתה כעבור מספר שעות. עוד מפורטים הנזקים שנגרמו לניידת. כך גם הנזקים שנגרמו לסיאט בשווי כולל של 8,755 ₪. כל אלו כתוצאה ממעשי נאשם 1 בסיוע נאשם 2.

טיעוני הצדדים לעונש

13. בדיון שהתקיים לפניי ביום 27.1.2022, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. במהלך הדיון, המאשימה הגישה את גיליון הרישום התעבורתי של נאשם 1, וכן את גיליון הרישום הפלילי והתעבורתי של נאשם 2. עוד הוגש מטעם המאשימה בעניינו של נאשם 2, גזר דין (יחד עם כתב האישום והכרעת הדין), הכולל לטענתה מאסר על תנאי בר הפעלה. בנוסף, הוגש מסמך של נפגע העבירה, יצחק אליהו לוי (להלן: "יצחק"), בנוגע לנזק שנגרם לו בגין פירוק הממיר מרכב הפורד, וכן אסופת פסיקה.

הנאשם 1 הגיש אישור בדבר נכות רפואית של אביו. הנאשם 2 העיד את אביו במסגרת הראיות לעונש.

14. בטיעוניה לעונש, המאשימה עמדה על חומרת האירוע, כאשר לדידה עלול היה להיגרם נזק חמור יותר. לטענתה, מדובר באירוע מתמשך הן מבחינת הזמן והן מבחינת המרחק, ואשר כלל גם פגיעה ברכב הפורד ופגיעתה של עדי. המאשימה עתרה לקבוע בעניינו של נאשם 1 מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל, ולהשית עליו עונש בחלק התחתון של המתחם, בשים לב להודאתו והיעדר עבר פלילי. עוד עתרה המאשימה כי ייגזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לשני נפגעי העבירה עדי ויצחק. בנוסף, עתרה המאשימה לחילוט רכב הסוזוקי

שבאמצעותו בוצעה העבירה, ואשר בבעלות נאשם 1.

15. בכל הנוגע לנאשם 2, המאשימה עתרה לקביעת מתחם הנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר בפועל, וכי יושת עליו עונש במחצית הראשונה של המתחם, נוכח הרשעתו הקודמת בפלילים. המאשימה עתרה אף כי ייגזרו על הנאשם 2 מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לשני נפגעי העבירה. עוד עתרה המאשימה כי יופעל במצטבר עונש המאסר המותנה של 8 חודשים שנגזר על נאשם 2 בת"פ (שלום נצרת) 33316-06-18, היה ויעבור עבירת אלימות מסוג פשע. בעניין זה הפנתה המאשימה לפסיקה, ללמד כי עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה היא עבירת אלימות. עוד טענה המאשימה, כי נאשם 2 אמנם הורשע בסיוע, אך נקבע בפסיקה כי גם הרשעה באחת מנגזרות העבירה מפעילה את התנאי.

16. בא כוחו של הנאשם 1 ביקש שלא למצות עמו את הדין, בשים לב לכך שאין לו עבר פלילי, וכי מיד לאחר תיקון כתב האישום הוא הודה במיוחס לו והבין את העבירות שבוצעו על ידו. עוד נטען בעניין הנזקים שנגרמו לעדי, כי על פי כתב האישום המתוקן, גם השוטר גליון פגע ברכבה.

סנגורו של הנאשם 1 הפנה לפסיקה, תוך שטען כי שם יוחסו לנאשמים עבירות חמורות יותר מאשר בעניינו. עוד אבחן הסנגור את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, ובין היתר כי באחד המקרים נשמעו ראיות, במקרים אחרים לנאשם עבר פלילי מכביד, ועוד. לעניין מכתבו של יצחק שהוגש מטעם המאשימה, נטען כי הממיר נתפס, וניתן להשיבו ליצחק, בעליו. בכל הנוגע לחילוט הרכב, הפנה הסנגור למקרה אחר, חמור יותר לטענתו, במסגרתו על אף שהתבקש חילוט הוסכם להשיב את הרכב. בעניינו, כך נטען, הנאשם 1 נעצר ומאז הוא לא זכה לפגוש את בני משפחתו. כמו כן נטען, כי הנאשם 1 מטפל באביו, הסובל מנכות רפואית בשיעור של 86%.

לבסוף טען הסנגור, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

17. סנגורו של הנאשם 2 ביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, לפיה, העבירות הנגזרות של העבירה המושלמת מפעילות את התנאי, וטען כי שם דובר בתנאי כל כך ברור, שחל על כל עבירה. נטען, כי נדרשת בחינה מהותית האם בהטלת התנאי, התכוון בית המשפט כי הוא יופעל במקרה של סיוע לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. לטענת הסנגור, "עבירה של סיוע, במקרה זה, בחוק העונשין, עבירת סיכון חיי אדם כשלעצמה, היא לא תחת עבירות אלימות". אף אם ייקבע כי התנאי בר הפעלה, נטען כי יש להפעילו בחופף, בין היתר בשים לב לכך שהתנאי הוא בגין ביצוע כל עבירת אלימות מסוג פשע ולא כל עבירה מסוג פשע.

עוד טען סנגורו של הנאשם 2, כי בחלק מן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עצמה, נקבע מתחם פחות מחמיר מזה לו היא עותרת בעניינו. הסנגור אבחן את אותה פסיקה, תוך שטען בין היתר כי בוצעו שם עבירות נוספות, וכן כי דובר במבצע עיקרי ולא במסייע. הסנגור הפנה אף הוא לפסיקה המלמדת

לדידו על מתחם העונש הראוי בעניינו.

18. הסנגור של נאשם 2 הפנה גם לדבריו של האב במסגרת הראיות לעונש, אשר ציין כי בנו שגה, וכי בוטלה חתונת אחות הנאשם. האב ביקש את עזרת בית המשפט על מנת שאפשר יהא לקיים את החתונה. עוד נטען כי נאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן שיפוטי. הוא לוקח אחריות על מעשיו. הנאשם 2 מאורס, עבד למחייתו, והוא בונה בית הנמצא בשלבי סיום.

בנוסף, הסנגור טען כי אין לזקוף היעדרו של תסקיר לחובת מי מהנאשמים. נטען כי נוכח העומס המוטל על שירות המבחן, עריכת תסקיר אורכת מספר חודשים. על כן, על מנת שלא להכביד על שירות המבחן, וכדי שלא יוותרו הנאשמים כל אותה העת במעצר, לא עתר הוא להגשת תסקיר.

לבסוף הדגיש הסנגור את חלקו הפסיבי של נאשם 2 בביצוע עבירת סיכון חיי אדם. לטענתו, יש לקבוע מתחם הנע בין 0 ל- 15 חודשי מאסר בפועל, ולהסתפק בעניינו בתקופת מעצרו של נאשם 2 שהחלה בחודש יולי 2021.

דברי הנאשמים

19. דברי הנאשמים, כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון יובאו להלן. דבריו של הנאשם 1 היו כדלקמן: כי "אני מצטער, טעיתי אם לא הייתי בורח לא הייתי מגיע עד כאן, והדבר היה הרבה יותר קל בשבילי, אני מתחרט. אני מקווה שבית המשפט יעזור לי". ואלה דבריו של הנאשם 2: "אני מבקש מבית המשפט שיעזור לי, אני מתחרט ואני מאוד רוצה להיות בחתונה של אחותי. אני מצטער מאוד, גם לי יש חתונה ובעיות עם המשפחה של הכלה, החתונה שלי כבר נקבעה לאוגוסט הקרוב ואני מבקש מבית המשפט לעזור לי".

דיון והכרעה

20. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין לפני בית המשפט, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירות שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות

המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

21. בעניינו, יוחסו לנאשמים מספר עבירות. שלוש מן העבירות משותפות כאמור לשני הנאשמים. שתיים מהעבירות, ובהן העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, יוחסו לנאשם 1 כמבצע עיקרי ולנאשם 2 כמסייע. ברי כי הדבר משליך באופן ישיר על מתחם העונש ההולם שיש לקבוע בעניינו של כל אחד מהנאשמים.

22. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מן העבירות שביצעו הנאשמים, ועל מידת הפגיעה בהם.

שרשרת המעשים שביצעו הנאשמים, המתוארת לעיל, היוותה סכנה ממשית לשלומם ולביטחונם של ציבור משתמשי הדרך, וכן היוותה סיכון למי מהשוטרים שהשתתפו במהלך האירוע אגב מילוי תפקידם. הערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונו וכן של שלמות גופו ובריאותו של האדם, הינם ערכים מוגנים מן המעלה הראשונה. העובדה כי הסיכון של פגיעה ממשית וחמורה, לא התממש, היא אך ורק תוצאה של מזל. כך גם מהות פגיעתה של עדי. משלא התממש הסיכון, הפגיעה בערכים מוגנים אלה היא מתונה, אך הפגיעה הפוטנציאלית הייתה רבה.

עוד נפגע ערך ההגנה על הקניין, וכן הסדר הציבורי ויכולת אכיפת הדין. תחילתם של המעשים בפירוק הממיר מרכב הפורד על ידי נאשם 2, בה בעת שנאשם 1 עומד על המשמר ומוודא שאין איש מתקרב למקום. מעלליהם של הנאשמים אינם מסתיימים בנקודה זו על פני ציר הזמן. הנאשמים החלו לנסוע מהמקום כשהנאשם 1 נוהג ברכב והנאשם 2 לצידו. הם לא שעו להוראות השוטר בסיס לעצור, וביקשו להימלט מידי השוטרים. כתב האישום המתוקן ממשיך ומגולל את נתיב ואופן הנסיעה של נאשם 1 בסיוע נאשם 2, ולרבות כי מדובר בנסיעה מהירה ופרועה, בניגוד לחוקי התנועה, תוך סיכון כלי רכב בכביש אשר סטו מנתיב נסיעתם על מנת שלא להתנגש ברכב בו שהו הנאשמים. לא זו אף זו, ארעה פגיעה בניידת וכן ברכב הסייט בו נהגה עדי, אשר פונתה לקבלת טיפול רפואי. בל נשכח אף כי השוטר גליון דלק כל העת אחר הרכב בו נסעו הנאשמים, וכן בוצעו שתי חסימות על ידי שוטרים אחרים, האחת באמצעות ניידת משטרה סמויה עם אורות כחולים והשנייה באמצעות ניידת משטרה גלויה בה הופעלו אורות כחולים, אך הדבר לא הועיל. בכל פעם, הנאשם 1 בסיוע הנאשם 2 המשיך בנסיעה תוך שהוא חומק מהמחסומים, עד שלבסוף, השוטר גליון נצמד לרכב עד לעצירתו.

23. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על החומרה הגלומה בנהיגה פרועה אגב סיכון חיי אדם והתעלמות מהוראות השוטרים, וכן על הצורך בהטלת ענישה משמעותית ומרתיעה של מי אשר פועל בדרך זו.

ראו דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 4538/08 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (13.8.2008), כדלקמן:

"בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מיידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן...".

על דברים אלו חזר בית המשפט העליון בע"פ 4626/20 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.2021) (להלן: "**עניין גולדשטיין**").

ראו גם ע"פ 3300/16 **אבו ענזה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (11.5.2017), לאמור:

"לדאבוננו, מקרים של נהיגה פראית ובריונית בכביש תוך התעלמות מרשויות אכיפת החוק, מגיעים לפתחם של בתי המשפט חדשות לבקרים; ולא פעם עמד בית משפט זה על חומרתם של מעשים אלה. הפסיקה הדגישה את הצורך בענישה מרתיעה בכל הנוגע לעונשם של מי שעברו עבירה ממין זה - וזאת לנוכח הקטל המתמשך בכבישים:

'המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי. דברים אלו נכונים אף ביתר שאת בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך התעלמות מהוראות השוטרים לעצור, לגביהן נקבע כי נדרשת ענישה משמעותית ומרתיעה' (ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.8.2015) (להלן: לנקין), בפסקה 8; וראו גם: ע"פ 1641/13 **אבו סביח נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (31.12.2014), בפסקה 18; ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** [פורסם בנבו] (05.07.2016), בפסקה 17).

יפים ונכונים עוד לענייננו, דבריו זה מכבר של כב' השופט א' א' לוי בע"פ 1535/06 **מדינת ישראל נ' לוי**, פסקה 2 (7.6.2006), כי:

"המשיב חטא בנהיגה פרועה ומופקרת שיש בה להסביר מדוע פשה בקרבנו נגע תאונות הדרכים, עד שכמעט ולא חולף יום מבלי שנגע זה גובה את מחירו בחיי אדם, בפציעתם של רבים, ובגרימת חיי סבל להם ולבני משפחותיהם. ומאחר והערעורים הרבים בפנינו למדונו כי תופעה זו של נהגים הנמלטים מפני שוטרים שוב אינה עוד נחלתם של מעטים בלבד, אלא של רבים שחלקם עושה זאת במפגיע ותוך קריאת תיגר על שלטון החוק, הנחינו את הערכאות הדיוניות להחמיר בענישה כדי לגמול לעבריינים על רוע מעלליהם, מחד, וכדי לשגר מסר מרתיע לעבריינים-בכוח, מאידך...".

24. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתתפות ענישה משמעותית על המבצע עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך שמנעד הענישה רחב. המאשימה הפנתה לשבעה פסקי דין בהם נגזרו על מי שהורשע בין היתר בביצוע עבירה זו, עונשים מחמירים של מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הסנגורים, מטבע הדברים, הפנו לפסקי דין בהם נגזרו עונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות יותר.

אפנה אפוא לסקירת פסיקה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה סברתי שיש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה יקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אתייחס גם לחלק מהפסיקה אליה הפנו באי כח הצדדים בטיעוניהם.

25. בעניין **גולדשטיין** - נדחה ערעור המערער אשר הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, ובעבירה של היזק לרכוש במזיד. בית המשפט המחוזי, הרשיע את המערער לאחר ניהול ההליך; קבע מתחם עונש הנע בין 20 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף השית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ע"פ 8973/20 **אבו אל ניל נ' מדינת ישראל** (21.2.2021) - פסיקה אליה הפנה סנגורו של הנאשם 1. באותו עניין, אבו אל ניל הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב, וכן היזק בזדון. בית המשפט המחוזי (ת"פ (מחוזי חיפה) 9859-04-20 מיום 12.2.20) קבע מתחם הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר, וגזר על אבו אל ניל 20 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים. הערעור נדחה לאחר שהמערער חזר בו מהערעור בהמלצת בית המשפט העליון.

בהפנותו לעניין אבו אל ניל, טען הסנגור כי דובר שם במקרה חמור יותר מאשר בענייננו.

ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.2020) (להלן: "**עניין בכר**") - המערער הורשע בבית המשפט המחוזי, על פי הודאתו, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, וכן אי ציות לרמזור אדום. לאחר שבית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל- 44 חודשי מאסר, וכן עונשים נלווים, נגזר דינו של המערער לעונש מאסר בפועל של 24 חודשים, לצד עונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 8189/17 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (7.2.2018) - נדחה ערעור על חומרת העונש. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של: סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו; נהיגה בלי רישיון נהיגה, וכן אי ציות לרמזור אדום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל. לבסוף, גזר בית המשפט המחוזי על המערער 40 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

ע"פ 9746/16 **חזאן נ' מדינת ישראל**; ע"פ 10072/16 **מדינת ישראל נ' חזאן** (6.4.2017) - בית המשפט העליון

דחה את ערעור חזאן וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. בבית המשפט המחוזי, הורשע חזאן על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ברכב אשר אינו תקין, וכן באי-שמירת לוחית זיהוי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 3 שנות מאסר. לבסוף, נגזרו על חזאן 10 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי חזאן הוא 30 - 60 חודשי מאסר. עם זאת, משאין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות מלוא חומרת העונש, ובשים לב לכך כי בנסיבות העניין העונש של חזאן צריך להיות בחלקו הנמוך של המתחם, הועמד העונש על 24 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.2016) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי, שהייה בלתי חוקית בישראל, נהיגה ללא רישיון נהיגה, וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. לגבי העבירות הנוגעות לנהיגה ברכב, קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר. בנוגע לשהייה הבלתי חוקית בישראל נקבע מתחם הנע בין 3 ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה.

ע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** (8.2.2015) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה, והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער 5 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בדחותו את הערעור, עמד בית המשפט העליון על כי המערער הורשע בעבירת סיכון חיי אדם, כאשר זו בוצעה בנסיבות חמורות. צוין, ביתר היתר, כי המערער נהג ביוזעין כשרישיונו פסול מזה שנים; המרדף אחריו היה מסוכן לאין שיעור ולאורך כ-50 קילומטרים, ועל כי הוא הסיע שב"ח. עוד צוין עברו הפלילי של המערער אשר נדון בגין הרשעותיו הקודמות ל- 105 חודשי מאסר בפועל, במצטבר.

ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** (2.7.2014) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. באותו עניין, בסופו של דבר במסגרת הסדר טיעון, הודה המשיב בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות של: סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; חבלה במזיד; הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, וכן נהיגה בזמן פסילה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 8 ל- 30 חודשי מאסר, וגזר על המשיב 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון התערב הן במתחם הענישה, אותו העמיד על עונש מאסר הנע בין 22 ל- 48 חודשים, והן בעונשו של המשיב, אותו העמיד בית המשפט העליון על 25 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4119/05 **סרגיי ארונבייב נ' מדינת ישראל**; ע"פ 4870/05 **מיכאל ארונבייב נ' מדינת ישראל** (6.10.2005) - פסיקה אליה הפנה סנגורו של הנאשם 2. המערערים הורשעו לאחר שהודו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של גניבת רכב, סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי גזר על סרגיי 14 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל עונש מאסר מותנה של 12 חודשים, 4 חודשים מתוכם במצטבר. בנוסף, נגזר על סרגיי עונש של מאסר על תנאי. על מיכאל, גזר בית המשפט המחוזי עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי. ערעורם על חומרת העונש נדחה.

יוער כי בהפנותו לפסק דין זה, טען הסנגור כי המקרה חמור יותר מאשר בעניינו.

ת"פ (מחוזי חיפה) 24538-02-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.12.2021) - גזר דין שניתן על ידי הח"מ, ואליו הפנה סנגורו של הנאשם 1. פלוני הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב, נהיגה בזמן פסילה, עקיפת רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף (ריבוי עבירות), וכן שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. נקבע כי מתחם העונש ההולם בכל הנוגע למאסר בפועל נע בין 20 ל- 48 חודשים. על פלוני נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר מותנה בן חודשיים, חציו במצטבר. זאת לצד עונשים נלווים.

בהפנותו לגזר דין זה, טען הסנגור בין היתר כי העבירות חמורות יותר מאשר בעניינו.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 59098-05-16 **מדינת ישראל נ' עזאזמה** (12.2.2017) - פסיקה אליה הפנה סנגורו של הנאשם 2. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות של סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן שהייה בלתי חוקית בישראל. במסגרת הסדר הטיעון הצדדים המליצו להטיל על הנאשם בין היתר 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הסדר הטיעון, וגזר על הנאשם עונש מאסר זה, לצד עונשים נלווים.

יוער כי בהפנותו לפסק דין זה, הדגיש הסנגור את נסיבות המקרה, ובכלל זה כי נפגעו שוטרים וכי הנאשם עודד את הנהג לנסוע.

עד כאן בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת.

26. בכל הנוגע ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש כאמור להבחין בין שני הנאשמים, בשים לב לעבירות שיוחסו לכל אחד מהם, ובהינתן חלקו במעשים. אשר לנאשם 1, יש להביא בחשבון כי בעוד נאשם 2 פירק מרכב הפורד את הממיר, הנאשם 1 ווידא כי איש לא מתקרב לאיזור. בעיקר, יש ליתן את הדעת לביצוע העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; לפוטנציאל הסיכון הגלום בהתנהגותו ובמעשיו, ובמיוחד לסכנה אשר נשקפה כתוצאה ממעשים אלו למי מהשוטרים, וכן למשתמשי הדרך התמימים. נסיעה פרועה ומהירה אשר אינה תואמת את תנאי הדרך, והמנוגדת לחוקי התנועה, כמתואר בפרוטרוט בכתב האישום המתוקן, טומנת בחובה סכנה של ממש לרכוש, וחמור מכך לגוף. בכלל זה, יש להביא בחשבון כי הנאשם 1 (בסיוע הנאשם 2) פגע בחזית הניידת וגרר אותה עד שהתנגשו במעקה הבטיחות. בנוסף, הנאשם 1 (בסיוע הנאשם 2) התנגש ברכב הסיאט, ונהגת רכב זה, עדי, פונתה לבית החולים כתוצאה מהתאונה. הנאשם 1 הוא זה אשר נהג ברכב, וביכולתו היה לסיים את פרשת האירועים בכל רגע נתון, בשלב מוקדם יותר.

בצד אלו, יש להביא בחשבון כי פוטנציאל הפגיעה בגוף, אף כי רב הוא, לא התממש בסופו של דבר במלוא עוצמתו. עדי אכן פונתה אל בית החולים, ואין להקל ראש בכך, אך על פי תיאור פגיעותיה שבכתב האישום

המתוקן, ושחרורה אל ביתה מספר שעות לאחר שהגיעה אל בית החולים, דומני כי התאונה לא הותירה בה נזקי גוף חמורים. כאן אציין, כי אמנם בכתב האישום המתוקן נקשר פינויה של עדי לבית החולים, לתאונה שנגרמה על ידי נאשם 1 (בסיוע נאשם 2), וכך גם נזק הרכוש שנגרם לסיאט. ואולם, אין להוציא מכלל אפשרות כי פגיעת הניידת בסיאט, תרמה והוסיפה לנזק שנגרם לרכב זה או למצבה של עדי.

27. בכל הנוגע לנאשם 2, יש להביא בחשבון כי על פי כתב האישום המתוקן, הוא זה אשר פירק פיזית את הממיר. כמו כן, יש ליתן את הדעת לחלקו בהימלטות מפני השוטרים ובפגיעה בניידת וברכב הסיאט. כזכור, הנאשם 2 הורשע בסיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, וכן בסיוע לחבלה במזיד ברכב. הנאשם 2 לא היה זה אשר אחז בהגה במי משלביו של האירוע. זאת ועוד, אין בנמצא בכתב האישום המתוקן אמירות כאלו ואחרות בדבר עידוד ודרבון הנאשם 1 להמשיך ולהימלט מאימת הדין. מנגד, גם אין בנמצא כל אמירה אחרת של הנאשם 2, הקוראת לנאשם 1 לעצור את הרכב או להיזהר לבל יפגע בחפים מפשע.

28. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים שנפגעו מביצוען ומידת הפגיעה בערכים אלו המצויה ברף הבינוני בכל הנוגע לנאשם 1 וברף נמוך יותר בכל הנוגע לנאשם 2, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם 1 נמצא בטווח **שבין 22 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל**, וכן עונשים נלווים, לרבות מאסר על תנאי ופסילה בפועל של רישיון הנהיגה. מתחם העונש ההולם בנוגע למעשי הנאשם 2 נמצא בטווח **שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל**, וכן עונשים נלווים.

29. בענייננו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים שיצדיקו סטייה מהמתחם דלעיל, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים בעצם הערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בגבולות המתחם שהוצג. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם 1

30. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של הנאשם 1 במיוחס לו לאחר שתוקן כתב האישום בענייניו; הודאה אשר באה טרם החל שלב שמיעת הראיות במשפטו, ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

זאת ועוד, יש להביא בחשבון לקולא את העובדה כי לנאשם 1 אין עבר פלילי. עיינתי בגיליון הרישום התעבורתי שלו (הק/1), והוא אינו כולל עבר מכביד במיוחד, גם בהינתן העובדה שעל פי גיליון זה

הנאשם 1 הוא בעל רישיון נהיגה אך שנים ספורות קודם בוצעו האירועים מושא ענייננו. לחובת הנאשם 1 קיימות 4 הרשעות בתחום התעבורה, 3 מתוכן מסוג ברירת משפט.

עוד יש להביא בחשבון את טענת הנאשם 1 כי הוא מטפל באביו, אשר מוכר כבעל 86% נכות, וכן את את התייעוד שהוגש להוכחת קיומה של נכות זו, בדמות אישור המוסד לביטוח לאומי (טנ/1). בנוסף, יש ליתן הדעת לצער ולחרטה שהביע הנאשם 1 בדיון לפניי, ואשר התרשמתי מאמיתותם ומכנותם.

31. עוד נותר להכריע בעניינו של הנאשם 1 בעתירת המאשימה לחילוט הרכב. מדובר ברכב מסוג סוזוקי ג'ימיני מ.ר. 9725928. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם 1, ואשר על יסוד הודאתו זו הוא הורשע כאמור בדיון, הרכב בבעלות הנאשם 1. הרכב מצוי בליבת מרבית מעשי העבירות, ובראשן סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. עבירה זו נעברה באמצעות הרכב ובעזרתו, ובלעדיו אין. משכך, מצאתי להורות על חילוט הרכב, וסבורני כי בכך יהא גם כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים לבל יבצעו עבירות כגון דא (בכל הנוגע לחילוט רכב ראו עניין **בכר**, פסקה 15). לא למותר לציין עוד, כי במסגרת טיעוניו לעונש לא באה מאת הנאשם 1 כל טענה בדבר הבעלות או השימוש שנעשה ברכב. גם לא הובא לפניי כל נתון בדבר שווי הרכב. כמו כן, בהשוואה שערך הסנגור למקרה אחר, בגדרו הוסכם להשיב את הרכב על אף שתחילה התבקש חילוטו, לא מצאתי כדי להשליך על ענייננו.

32. בהינתן צבר נסיבות אלו לקולא אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, דומני כי יש למקם את עונש המאסר בפועל של הנאשם 1 סמוך מאוד לרף התחתון של המתחם, זאת לצד השתת עונש משמעותי של מאסר מותנה ופסילת רישיון הנהיגה.

בדרך זו, הכוללת מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, ענישה משמעותית צופה פני עתיד, וחילוט הרכב - תושג הרתעת הרבים. ענישה זו תגרום אף להרתעת הנאשם 1, תוך שיתאפשר לו בשים לב לגילו הצעיר לשוב אל דרך הישר, לאחר ריצוי עונש מאסר משמעותי של חודשים ארוכים.

העונש המתאים לנאשם 2

33. הנאשם 2 הודה אף הוא במיוחס לו בכתב האישום המתוקן טרם החל שלב שמיעת הראיות. אשר לעברו הפלילי של נאשם זה (הק/2), הוא כולל הרשעה אחת אשר ארוחב לגביה בהמשך, עת תוכרע שאלת הפעלת עונש המאסר המותנה שהושת בגינה. לנאשם 2 גם עבר תעבורתי (הק/3), אותו מצאתי פחות רלוונטי לענייננו, בשים לב לכך שלא הוא אשר אחז בהגה, והגם שלא נעלם הימני כי בגין עברו התעבורתי נגזרו על הנאשם 2 עונשי מאסר בפועל. מכל מקום אף העבר התעבורתי מעיד כי אין עסקין במי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, על כל המשתמע מכך.

כמו כן, נתתי דעתי לדברי הנאשם 2, ולהשפעה הנטענת של המעצר על משפחת הנאשם 2, ובפרט

חתונת אחותו. הבאתי בחשבון גם את דברי הנאשם 2 לעניין חתונתו הקרבה, וגם את החרטה שהביע נאשם זה אשר התרשמתי מהיותה אותנטית וכנה.

34. טרם גזירת העונש, נותר להכריע בעניינו של הנאשם 2 בשאלה האם עונש המאסר המותנה שהוטל עליו הוא בר הפעלה, ובמידה וכן, כיצד יש להפעיל את התנאי. המאשימה הגישה את כתב האישום המתוקן, את הכרעת הדין ואת גזר הדין בהליך הקודם (ת"פ (שלום נצרת) 33316-06-18 (טמ/1)). על פי גזר הדין, במסגרת הסדר טיעון, הנאשם 2 הודה והורשע בביצוע עבירה של פגיעה כשהעברין מזוין. בגזר הדין מיום 21.3.2019, הושתו על נאשם זה 5 חודשי מאסר בפועל, וכן ובין היתר, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, "והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת אלימות מסוג פשע ...".

המאשימה עותרת כזכור, להפעלת התנאי במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם 2 בפרשה דכאן. הסנגור טען, כי עבירת סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה אין בה כדי להפעיל את התנאי. לחילופין נטען, כי אין להפעיל את התנאי במצטבר. ככלל, ברמה העקרונית, דעתי כדעת המאשימה בדבר היות התנאי בר הפעלה. על פי גזר דינו של בית משפט השלום, התנאי יופעל היה והנאשם 2 יעבור "כל עבירת אלימות מסוג פשע". זה מכבר נפסק, כי "... אדם המסכן במזיד את בטיחותו ושלומו של המשתמש בנתיב תחבורה נוהג התנהגות אלימה כלפיו אגב השימוש ברכב, והוא מבצע בכך עבירת אלימות על פי תוכנו ומהותו של מושג זה" (ע"פ 308/06 **מדינת ישראל נ' סבן**, פסקה 7 (15.5.2006)). הנה כי כן, עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה מקיימת את התנאי של "עבירת אלימות".

ומה דינו של מי שמסייע למבצע העיקרי בעבירה זו?

בכל הנוגע להפעלת התנאי בהיות הנאשם 2 מורשע בעבירת סיוע, המאשימה הפנתה לפסיקה, לפיה, ככלל, ניתן להפעיל מאסר מותנה גם על צורותיה הנגזרות של העבירה המושלמת. הסנגור טען כי באותם מקרים דובר בתנאי ברור להבדיל מעניינו. עם זאת, בהינתן שילוב הקביעות בפסיקה, הן לעניין הפעלת התנאי גם בעבירת סיוע, והן בדבר היות עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה חוסה תחת הגדרת עבירת אלימות, לא מצאתי מקום לקבוע כי על פי המבחן המהותי אין מקום להפעלת התנאי, כטענת הסנגור. בצד זאת, בשים לב לחלקו של הנאשם 2 בביצוע העבירה ולאופי הסיוע, כמפורט לעיל, מצאתי להפעיל את מרבית התנאי בחופף לעונש שייגזר עליו להלן.

35. על יסוד כל אלה, בשקלול הנתונים לחומרה ולקולא, סבורני כי את עונשו של הנאשם 2 יש למקם קרוב לתחתית המתחם, בצד עונש צופה פני עתיד שיהווה גורם מרתיע מפני הישנות מקרים כגון דא. באופן זה, יוגשם עיקרון ההלימה, תוך שתושג הרתעת הנאשם 2 והרתעת הרבים כאחד.

סוף דבר

36. על כן, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- עשרים וארבעה (24) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 14.7.2021.
- שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק, וכן כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל אחת מן העבירות הבאות: פירוק רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה בפסילה וכן כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- עשרים וארבעה (24) חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אשר יבואו במצטבר לכל פסילה אחרת אותה הוא מרצה.
- בית המשפט מודיע לנאשם 1 כי לצורך חישוב הפסילה עליו להפקיד רישונו או תחליף הרישיון במזכירות בית המשפט כמתחייב, וכן כי התקופה בה ישהה במאסר בגין תיק זה לא תמנה בחישוב הפסילה.
- אני מורה על חילוט הרכב שבבעלות הנאשם 1 ואשר פרטיו מצוינים בסעיף 2 לכתב האישום המתוקן ובסעיף 31 לגזר דין זה, לטובת אוצר המדינה.
- פיצוי לקורבנות העבירה, בסך של 1,500 ₪ לעדי ובסך של 500 ₪ ליצחק. סכומים אלו ישולמו תוך 120 ימים מהיום.
- המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את פרטי קורבנות העבירה, לשם העברת הפיצוי לידיהם.
- נוכח חילוט הרכב והשתת הפיצוי, לא מצאתי לגזור קנס על הנאשם 1.

37. על הנאשם 2, אני גוזר את העונשים הבאים:

- שניים עשר (12) חודשי מאסר בפועל.
- בנוסף, יופעל עונש המאסר המותנה בן שמונה (8) חודשים אשר הושת על הנאשם 2 בת"פ (שלום נצרת) 33316-06-18, באופן שחודש אחד יופעל במצטבר, ויתרת המאסר המותנה תופעל בחופף.

סך הכל יישא הנאשם 2 בעונש של שלושה עשר (13) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 14.7.2021.

- **שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק, וכן כל עבירת אלימות מסוג פשע.**
- **ארבעה (4) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל אחת מן העבירות הבאות: פירוק רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב, שיבוש מהלכי משפט וכן כל עבירת אלימות מסוג עוון.**
- **פיצוי לקורבנות העבירה, בסך של 1,500 ₪ לעדי, ובסך של 500 ₪ ליצחק. סכומים אלו ישולמו תוך 120 ימים מהיום.**
- **נוכח השתת הפיצוי, לא מצאתי לגזור קנס על הנאשם 2.**

אשר לאופן התשלום של סכום הפיצוי שנפסק לחובת שני הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il**
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.